

Teenagerka vypráví o „děsivých“ zkušenostech s transgenderovou ideologií a operaci, která jí odstranila prsa

- CZ24 News | 28. září 2022

USA: Chloe Coleové bylo 15 let, když souhlasila s tím, aby jí chirurg, který „potvrzuje pohlaví“, odstranil zdravá prsa - bylo to rozhodnutí, které jí změnilo život a kterého nyní hluboce lituje. Dívka bydlí v severní Kalifornii a svezla se na vlně transgenderové ideologie, která jí slibovala „skvělý nový život“, pokud podstoupí operativní změnu pohlaví.

V rozhovoru s deníkem The Epoch Times dnes popisuje dívka podle svých slov „brutální“ přechod z ženy na muže, který byl vším jiným než romantizovanou „genderovou cestou“, jak ji líčili transgenderoví aktivisté a lékaři.

„Je trochu děsivé to tak nazývat,“ říká dnes již 18letá Chloe Coleová.

Dnes se cítí spíše, jako by se právě probudila z „noční můry“ a je zklamaná z lékařského a školského systému, který ji urychleně přivedl k operaci změny pohlaví.

„Byla jsem přesvědčená, že mě to udělá šťastnou, že mě to učiní celistvou osobou,“ vzpomíná na události, které proběhly před několika lety.

Přestože se cítí být „zklamaná“ většinou dospělých ve svém životě, nevyčítá svým rodičům, že se řídili radami školního personálu a lékařů, kteří „potvrdili“ její touhu po sociální transformaci, blokátorech puberty, hormonech pro křížové pohlaví a operaci.

Většina lékařů se mě ani mých rodičů na nic neptala ani nás od toho neodrazovala, říká Chloe.

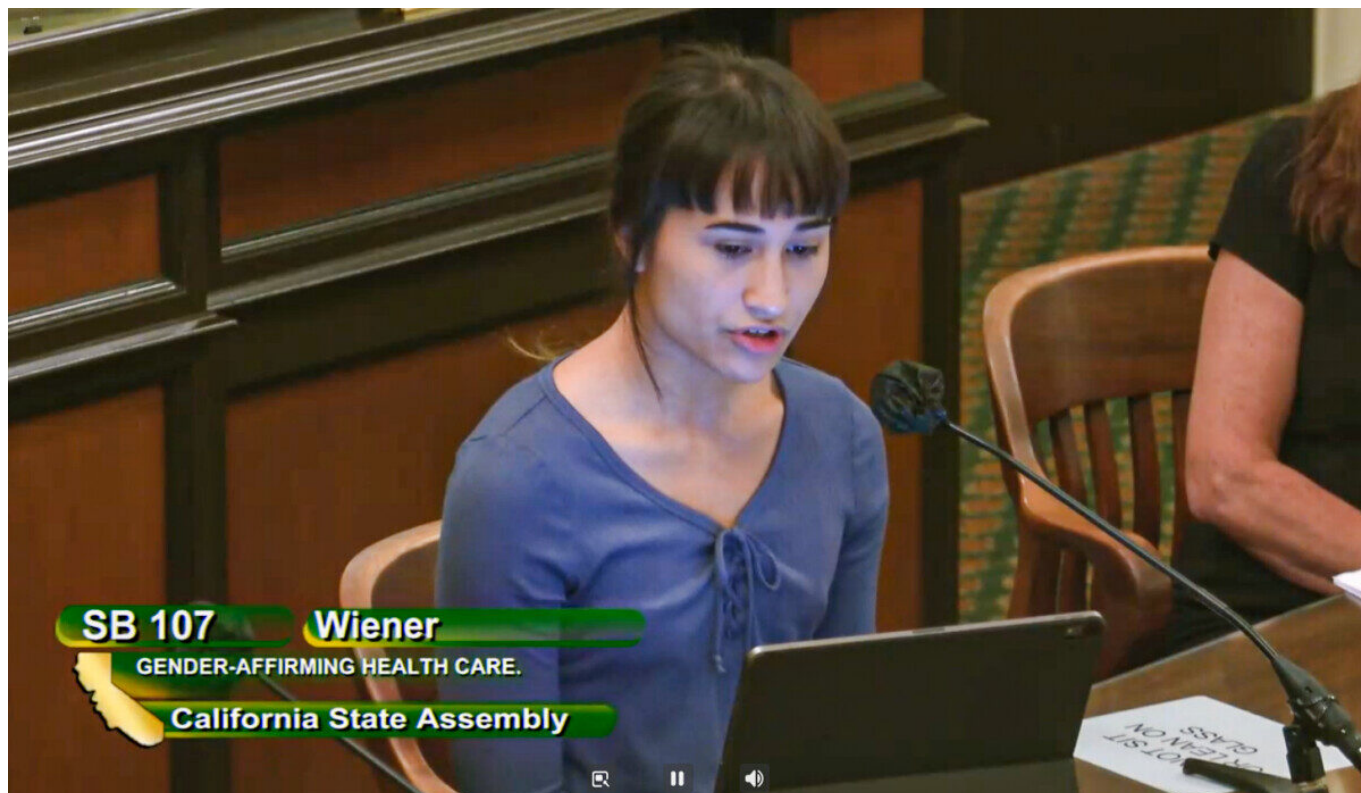

Chloe Cole drží testosteronové léky používané pro transgender pacienty v severní Kalifornii 26. srpna 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

„V podstatě rodiče donutili, aby jim to dovolili. Říkali jim: ‚Buď budete mít mrtvou dceru, nebo živého syna‘. Odvolávali se na počet sebevražd,“ vzpomíná na průběh jednání s lékaři Chloe. „Je tu tolik samolibosti ze strany pedagogů - v podstatě všech dospělých. Jsem z toho opravdu rozrušená. Cítím se trochu naštvaná. Opravdu mi nebylo dovoleno jen tak růst.“

Její rodiče, ačkoli byli skeptičtí, důvěřovali lékařům a nakonec souhlasili s dceřinou touhou po lékařských zákrocích, včetně operace, kterou hradilo jejich zdravotní pojištění.

„Na dospívající by se taková rozhodnutí vůbec neměla klást,“ říká dnes osmnáctiletá Chloe Coleová, která si nechala chirurgicky odstranit prsa.

Chloe Cole hovoří na slyšení výboru shromáždění k návrhu zákona 107 Senátu v Sacramentu dne 28. června 2022. (Snímek přes senát státu Kalifornie)

Transgenderismus

[Transgenderismus](#), ačkoli je v poslední době v populární kultuře (v USA, i jinde) a na sociálních sítích hojně oslavován, je téma, které rozděluje mnohem více, než si lidé mohou myslet, míní slečna Coleová, která se přidává ke kritickým hlasům genderové ideologie.

Stala se z ní jedna z dívek v rostoucím počtu mladých lidí, kteří odmítají současné trendy transgenderové ideologie a staví se proti „genderově potvrzujícímu“ modelu péče, který v USA prosazují progresivní zákonodárci na státní i federální úrovni.

Nedávno [svědčila proti návrhu](#) kalifornského senátního zákona 107, jehož autorem je senátor Scott Wiener (Demokraté) a který by chránil rodiče, kteří souhlasí s užíváním blokátorů puberty, hormonů pro změnu pohlaví a operací pro změnu pohlaví u svých dětí, před stíháním v jiných státech, které takové jednání považují za „zneužívání dětí“.

„Myslím si, že je to opravdu nebezpečné pro rodiny v celých Spojených státech, protože to může rodiny rozdělit,“ sdělila Chloe deníku Epoch Times.

Přestože vychází z vlastních zkušeností, setkává se s obtěžováním na sociálních sítích a dostala několik výhrůžek smrti od trans aktivistů kvůli tomu, že se přihlásila k aktivnímu odporu proti politice „potvrzování pohlaví“.

„Teď, když jsem z toho všeho úplně rozčarovaná, je pro mě opravdu šokující, že jsme se vůbec dostali do tohoto bodu, kde jsme dnes,“ říká o současné společnosti v Kalifornii osmnáctiletá Chloe Coleová.

Boj o identitu

Chloe byla v mládí diagnostikována porucha ADHD (porucha pozornosti s hyperaktivitou), nyní věří,

že „mezi genderovou dysforií a autismem je opravdu vysoká míra přítomnosti více nemocí u jednoho konkrétního pacienta“.

Ačkoli byla jako malá „velmi ženská“, s přibývajícím věkem byla Cchloe „tak trochu chlapec“.

„Prostě jsem opravdu nesnášela šaty, sukně a podobné věci,“ vzpomíná.

Dětské televizní pořady v ní zanechaly poselství, že „dívky jsou méně významné“, protože často zobrazují postavy, které jsou dívčí nebo ženské, jako „hloupé, vzdušné a jakoby jen překážely,“ říká Chloe. „A to se na mně podepsalo.“

Její skutečný strach z ženskosti a rané opovrhování ženstvím však podle jejích slov začalo před lety na sociálních sítích a webových stránkách věnovaných LGBT (pozn.: zkratka znamená – *Lesby, Gayové, Bisexuálové, Transgenderi*).

„Začala jsem dospívat poměrně mladá, asi v devíti letech, a začala jsem bojovat s tím, že ze mě vyroste žena,“ vzpomíná Chloe na dětství v Kalifornii.

Svůj první účet na sociálních sítích si založila v 11 letech na Instagramu a díky téměř neomezenému přístupu k internetu byla v on-line komunitách vystavena nevhodnému obsahu, včetně pornografie a „sextingu“.

Na Instagramu ji nejprve oslovili chlapci, kteří se identifikovali jako gayové a bisexuálové, prostřednictvím funkce pro zasílání zpráv na této platformě, ale nakonec začala trávit více času na doporučených webových stránkách pro „trans“ teenagery ve věku 12 až 19 let.

Chloe Cole drží fotografii z dětství v severní Kalifornii 26. srpna 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

„Byla tam jedna konkrétní stránka, která mě zaujala. Byla to skupina dospívajících, kteří se identifikovali jako FTM [female to male]. Vypadalo to, že jsou velmi úzce propojeni, že jsou velmi solidární komunitou, a to mě tak nějak oslovilo, protože jsem vždycky bojovala s navazováním přátelství a cítila jsem se vyloučená. Nikdy jsem nezapadla mezi ostatní děti mého věku,“ vzpomíná Chloe.

S transgenderovou komunitou se v reálném životě stýkala jen zřídka, ale z internetových diskusí s trans teenagery si všimla, že mnozí z nich mají hluboké citové jizvy a problémy s duševním zdravím.

„V podstatě každý transgender člověk, kterého jsem kdy potkala, zejména v mém věku, má buď opravdu zlé rodinné problémy, nebo byl sexuálně zneužit či napaden ve velmi mladém věku, a je opravdu znepokojující, že o této asociaci nikdo nemluví,“ říká Chloe o svých zážitcích.

V 11 letech Coleová také nechápala, proč by měla jako žena vypadat jako sexualizované obrázky spoře oděných žen, které vídala na internetu.

„Tehdy jsem nevěděla, že žena takhle nemá nebo nemusí vypadat,“ říká osmnáctiletá Chloe. „Začala jsem mít problémy s vnímáním svého těla. Začala jsem si říkat: ‘Proč nevypadám takhle? Nejsem snad žena?’ Spousta feministického obsahu, který prosazovaly jiné dívky, dělala pro mě z ženství hroznou věc.“

Přechod

Když bylo Chloe 12 let, řekla rodičům, že je transgender, a ti vyhledali odbornou lékařskou pomoc.

Dívka navštívila genderového specialistu, který ji poslal k endokrinologovi. Když endokrinolog odmítl předepsat blokátory nebo hormony s odkazem na obavy, jak by mohly ovlivnit její kognitivní vývoj, stal se prvním a posledním lékařem, který jí kdy odmítl „genderově potvrzující“ péči.

„Bylo velmi snadné prostě najít jiného endokrinologa, který by mě ‘potvrdil’,“ vzpomíná.

Po dvou schůzkách jí druhý endokrinolog schválil blokátory puberty i testosteron.

Chloe Cole, poblíž svého domova v severní Kalifornii 26. srpna 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

Chloe bylo teprve 13 let, když lékaři začali s fyzickou transformací. Injekce blokátorů puberty snížily množství estrogenu v jejím těle a asi o měsíc později si začala píchat testosteron, což je proces, který lékaři nazývají hormonální terapií.

„Nejdříve mi nasadili blokátory,“ vzpomíná. „Dostávala jsem návaly horka. Byly dost zlé. Objevovaly se nejdřív tak nějak sporadicky a došlo to až do bodu, kdy mě to opravdu svědilo. V zimě jsem nemohla nosit ani kalhoty nebo svetry. Je to jako umělá menopauza.“

Jakmile začala brát testosteron, její hlas „klesl dost nízko“, její prsa se zmenšila a časem ztratila svůj tvar, vzpomíná dívka z Kalifornie.

Chloe zůstala na blokátorech puberty asi 18 měsíců a na testosteronu asi tři roky.

Když přestala užívat blokátory puberty, návaly horka ustaly.

Chloe Cole drží ortézu, kterou používala, když užívala transgender hormonální léčbu v severní Kalifornii 26. srpna 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

Závazné rozhodnutí

Ve škole byla Chloe „neohrabané dítě“, ale našla si několik dalších kamarádů s nimiž se stýkala online i osobně. Protože však terapii přiznala jen svým nejbližším přátelům, musela se vyrovnávat s úzkostí z možnosti, že bude odhalena.

„Až do střední školy jsem učitelům ani neřekla své preferované jméno nebo něco podobného, ale prezentovala jsem se v pánském oblečení a s kratšími účesy,“ vzpomíná Chloe.

Několik měsíců poté, co jí byl předepsán testosteron, Chloe osahával chlapec uprostřed hodiny dějepisu v osmé třídě, která byla tak chaotická, že si toho nikdo nevšiml – včetně jejího učitele, vzpomíná Chloe. Tento incident zpečetil její rozhodnutí nosit vázací pásy, které zplošťují a zakrývají její prsa.

„Měla jsem relativně malý hrudník, ale i tak mě to trochu poškodilo. Mám kvůli nim trochu zdeformovaná žebra. Způsob, jakým fungují – není to tak, že by prsa prostě zmizela – tlačí prsa do hrudního koše,“ říká dívka.

Chloe vzpomíná, jak se jí v horkém počasí v kalifornském *Central Valley* pásy lepily na kůži a měla pocit staženého hrudníku.

„Byla to ta nejnejpříjemnější věc,“ řekla během rozhovoru.

Používala pánské toalety, ale zároveň se vždy obávala, že by mohla být na záchodech sexuálně napadena.

V chlapeckých šatnách se však nepřevlékala, protože se bála, že ji uvidí s vázacími pásy a „že to někdo bude komentovat a zaměří se kvůli tomu na [ni]“, vzpomíná Chloe.

Většina studentů, kromě těch, kteří ji znali jako mladší dítě, ji znala jako muže, ale jeden chlapec z její třídy tělesné výchovy si nakonec všiml jejích ženských rysů.

„Jednou se stalo, že jsme při tělocviku plavali. Sundala jsem si tričko. Měla jsem na sobě vázací pásku a někdo mě upozornil na tvar mého těla. To byla další věc, která mě přiměla zbavit se prsou,“ říká slečna Coleová. „Řekl něco ve smyslu: ‘Nevím, čím to je, ale vypadáš nějak žensky,’ a to mě trochu ranilo.“

Před prvním dnem prvního ročníku na střední škole šla Chloe s rodiči do ředitelny a požádala o změnu jejího jména a záznamů na „Leo“.

Chloe Cole stands near her home in Northern California on Aug. 26, 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

„Špičková chirurgie“

Před operací se Chloe spolu s dalšími asi 15 dětmi a jejich rodiči zúčastnila kurzu „špičkové chirurgie“, kde se dozvěděla o různých typech řezů.

Zpětně na to vzpomíná a říká: „Připadalo mi to trochu jako propaganda – slova, která používají, jako ‘péče potvrzující pohlaví’ a podobné věci,“ říká dívka. „Připadá mi to, jako by mi prodávali nějaký produkt.“

Slečna Coleová si vzpomíná, že se rozhlédla po místnosti a všimla si, že asi polovina ostatních dětí vypadá, že jsou o několik let mladší než ona.

„Když se na to teď dívám zpětně, je to trochu děsivé. Je to trochu divné, když uvážíme, že ... už tehdy uvažovali o operaci.“

Ale když tehdy viděla ostatní děti a věděla, že není sama, utvrdilo jí to v rozhodnutí podstoupit v červnu 2020 nejrozšířenější typ dvojité mastektomie zvaný „dvojitý řez s transplantací bradavek“. Bylo jí patnáct let.

Operace zahrnovala odstranění prsní tkáně a tvarování hrudníku, aby vypadal „mužněji“.

„Odeberou bradavku a znovu ji přiloží v mužnější poloze a je s tím spojeno několik vedlejších účinků,“ vysvětluje mladička Chloe.

Nejenže dochází ke ztrátě citlivosti v důsledku odříznutí prsní tkáně, ale změna polohy bradavky vyžaduje přerušení kanálku, který do bradavky přivádí mateřské mléko.

Operace jí způsobila hluboké svalové bolesti, na které jí byly předepsány léky na bázi opioidů. Protože však bolest z následných zažívacích problémů byla horší než bolest v prsou, přestala pilulky užívat.

„Nějakou dobu jsem vlastně byla v pracovní neschopnosti. Měla jsem opravdu omezený rozsah pohybu, zejména v pažích a horní části těla. Spoustu věcí jsem nemohla dělat. Několik týdnů jsem nemohla ani vyjít z domu,“ říká Chloe. „Vzpomínám si, že mě to opravdu trápilo.“

Chloe Cole stojí poblíž svého domova v severní Kalifornii 26. srpna 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

Nejvíce zničující částí procesu zotavování byly podle ní přetrvávající pooperační problémy s bradavkami.

„Už jsou to dva roky a stále mám opravdu velké problémy s kůží,“ říká osmnáctiletá Chloe. „Způsob, jakým se kůže hojí přes štěpy... je prostě hrozný. Je to opravdu nechutné.“

Obává se také, že blokátory puberty mohly ovlivnit vývoj jejího mozku, jak ji varoval její první endokrinolog, ale nejvíce ji mrzí, jak ji operace trvale ovlivnila jako ženu.

„Bylo mi 15 let. Od dospívajícího člověka nemůžete očekávat, že bude dělat dospělácká rozhodnutí,“ říká dnes Chloe. „Takže kvůli rozhodnutí, které jsem udělala v dětství, nemůžu v budoucnu kojit své děti. Jen mě trochu znepokojuje, že se to doporučuje dětem ve věku, v jakém jsem byla já, a teď ještě mladším. Teď už začínají operovat i děti v předškolním věku.“

Dilema přechodu

Během covidových uzavírek a dálkového studia se Coleová uchýlila k sociálním médiím pro virtuální interakci a všimla si, že dívky v jejím věku zveřejňují své „superidealizované“ fotografie. Přestože si

uvědomovala, že snímky jsou upravené a vylepšené, vyvolávaly v ní stejné problémy s obrazem těla, jaké zažívala v dětství.

„Na chvíli mě to přimělo přemýšlet: ‘Má tohle opravdu cenu ženy? Když tohle neudělám, neznamená to, že nejsem tak dobrá jako ty ostatní ženy?’“ vysvětluje.

Nakonec si však koupila ženské oblečení a make-up, které nosila jen v soukromí svého pokoje. „Asi jsem si podvědomě začala uvědomovat, o co přicházím. Začalo mi chybět prezentovat se víc žensky, být hezká,“ vzpomíná.

Postupem času byla stále více rozčarovaná z myšlenky žít jako muž.

„Uvědomila jsem si, že na spoustu povinností, které s tím souvisejí, opravdu nestačím,“ říká Chloe. „Byly chvíle, kdy jsem měla pocit, že nejsem dost dobrá jako holka, ale možná nejsem dost dobrá ani jako kluk, a možná prostě nemůžu být dost dobrá ani jako kluk, takže vlastně nevím, co jsem.“

Během několika následujících měsíců jí izolace způsobená lockdowny a uzavřením škol přidělala další obtíže a zhoršení duševního stavu. Měla deprese a propadala se do citových výkyvů.

Ve druhém pololetí prvního ročníku se jí zhoršily známky ve škole a rodiče se rozhodli dát ji na školu, kde se vyučuje pouze on-line.

„Bylo to něco jako program domácího vzdělávání, až na to, že jsem musela alespoň jednou týdně chodit na okresní úřad kvůli testování,“ vzpomíná. „Moje školní výsledky se ve skutečnosti hodně zhoršily, protože jsem byla skutečně izolovaná.“

Zároveň však Chloe přiznává, že méně sociálních kontaktů jí poskytlo čas na větší introspekci.

V posledním čtvrtletí třetího ročníku poprvé navštěvovala hodiny psychologie a učila se o vývoji dítěte. Jedna z lekcí se týkala Harlowových experimentů na kojencích *opie rhesus* s tématem mateřství, vazby mezi matkou a dítětem a kojení.

„Začala jsem si uvědomovat, že tohle si odnáším sama,“ řekla. „Nebudu schopna navázat se svými dětmi stejné pouto jako matka tím, že na sebe vezmu mužskou roli, a zbavila jsem se prsou, takže nemohu své děti přirozeně krmit ani se jim tímto způsobem věnovat. A myslím, že to byl takový největší katalyzátor toho, že jsem si uvědomila, jak je to všechno špatně.“

Chloe Cole poblíž svého domova v severní Kalifornii 26. srpna 2022. (John Fredricks/The Epoch Times)

Přijímání ženství

V květnu 2021, tedy asi 11 měsíců po operaci, oznámila Chloe, že chce ukončit změnu pohlaví a přijala ženství.

„Jsem žena,“ říká mladá Chloe.

Navzdory přechodu k opačnému pohlaví říká, že jí vždy přitahovali hlavně muži (mužské pohlaví) a ženy ji vždy přitahovaly jen „okrajově“. „Jsem heterosexuální,“ říká Chloe a nyní ví, že její zmatení identity pohlaví v dětství bylo založeno na nejistotě a strachu z toho být ženou.

Ted' už si Chloe užívá „pěstování“ nového ženského vzhledu, ale říká, že se stále příliš nelíčí a většinu dní na to nemá čas.

„Skoro vždycky mám na sobě šaty nebo sukni, protože je to, upřímně řečeno, opravdu pohodlné,“ říká teenagerka.

Podle svých slov se naučila přijímat své tělo takové, jaké je, a nechce podstupovat proces další rekonstrukční operace ani si nechat voperovat prsní implantáty.

„Existuje více možností rekonstrukce, ale upřímně si myslím, že to za to nestojí,“ říká osmnáctiletá Chloe. „Ať udělám cokoli, nikdy se mi funkce nevrátí, takže nemá smysl to dělat.“

Coleová v květnu odmaturovala na střední škole a podala si přihlášku na vysokou.

Poselství naděje

Přestože ji transgenderoví aktivisté obtěžovali na sociálních sítích a vyhrožovali jí, je odhodlaná svůj příběh sdílet s ostatními lidmi.

„Chci zabránit dalším případům, jako je ten můj,“ říká Chloe a zajímá jí, jaké mají pedagogové důvody pro to, že se stali spoluviníky takzvaného procesu „potvrzování pohlaví“.

„Problém je v tom, že na celou tuhle trans záležitost nijak zvlášť netlačí. Když jsem střední škole řekla, aby mi změnila jméno, e-mail a jejich záznamy, opravdu se nedostavil žádný nátlak nebo něco podobného,“ vzpomíná na proces, během kterého vás nikdo neodrazuje a jen pochybnosti a změnu potvrzuje.

Chloe vyzývá děti, které možná uvažují o operaci pro změnu pohlaví, aby se „nenechaly strhnout celou tou romantizací“ toho, jaké by to mohlo být, kdybychom byli opačného pohlaví, a navrhla jim, aby zvážily, že za genderovou dysforii mohou být „jiné důvody“, včetně autismu nebo jiných problémů s duševním zdravím.

„Velmi doporučuji počkat, protože mozek se u většiny lidí přestává vyvíjet až kolem dvacítky, ne-li o něco později, a teenageři jsou známí tím, že dělají unáhlená rozhodnutí. Je na nic to poslouchat, zejména jako dítě, ale je to pravda,“ říká teenagerka. „Existují důvody, proč si pod určitým věkem nemůžete koupit cigarety nebo alkohol, volit nebo si pronajmout auto.“

AUTOR: Brad Jones

[ZDROJ](#)